

El Memorial Pere Tena per a l'Abadia de Montserrat

El Centre de Pastoral Litúrgica de Barcelona (CPL) ha atorgat el primer Memorial Pere Tena a l'Abadia de Montserrat. L'objectiu del Memorial és mantenir viva la memòria del bisbe Tena com a pedagog de la litúrgia. El reconeixement a Montserrat és per la seva tasca de reflexió, estudi i divulgació

de la litúrgia i de la pastoral litúrgica. I coincideix, a més, amb el centenari de la celebració del primer Congrés Litúrgic de Montserrat, que va tenir lloc el 1915. L'acte de lliurament tindrà lloc al monestir de Montserrat el proper 10 de febrer, dia del primer aniversari de la mort del bisbe Pere Tena.

GLOSSA

La pregària de la mare

Un pare de família de quaranta-sis anys, amb quatre fills, celebra el seu aniversari. La família s'aplega entorn la taula. És un dia de joia compartida, viscut amb intensitat, especialment pels més petits. Arriba el moment del pastís i els regals. Apareixen els obsequis propis d'un dia com aquest i la darrera persona a oferir-ne un és la mare. Una senyora de vuitanta-cinc anys que, en la seva condició de mare, s'adreça al fill i, amb una certa solemnitat, li diu que està contenta de veure com l'esposa, els fills i la família estimen el seu fill. Ella també s'hi vol afegir i, amb la felicitació que li expressa, li ofereix el seu regal. Li lliura un sobre dins del qual hi ha una pregària a Jesús que va compondre un monjo amic. En la seva pregària personal li demana a Jesús, de bon matí, que vetlli pel seu fill i per la seva família. Al seu fill li vol recordar que no s'allunyi de la pregària. Pensa que li ha d'oferir una possibilitat de trobament amb Jesús. Aquest és el sentit del regal.

Déu passa i torna a passar, si bé en ocasions no ens n'adonem o no el sabem reconèixer. Cal buscar

aquest trobament amb constància, des de la gratuïtat, en ocasions amb el dolor de la perplexitat o el dubte. «[...] Va anar cap a ells caminant sobre l'aigua, com si volgués passar de llarg [...] tots l'havien vist i estaven esglaiats. Però Jesús els parlà de seguida i els digué: Coratge! Sóc jo. No tingueu por!» (Mc 6, 48-50). Trobar Jesús en la lectura humil de la vida i dels fets de cada dia, en la saviesa de la Paraula i en la paraula encertada de la germana o el germà. També la litúrgia ens ofereix ocasions de trobada amb Jesús, aquesta setmana en la celebració de la festa de la Candelera. Trobament que és crida i invitació a la pregària de lloança i d'agraïment: «Els meus ulls han vist el Salvador. Que preparaves per presentar-lo a tots els pobles; llum que es reveli a les nacions, glòria d'Israel, el teu poble» (Lc 2,30-32).

El trobament amb Jesús el propi, en el relat, el regal de la mare: la pregària del monjo a Jesús. Les mares, sovint, són mitjanceres i, com la Candelera, porten llum a la vida dels seus!

Enric Puig Jofra, SJ

RESSÒ DE LA PARAULA

Caminem plegats (III)

Evitem tota pretensió de «quedar bé» o d'accontentar tots, a força de traïr la veritat o dissimular la realitat. Desitjaríem sincerament caminar junts, amb tots, siguin els qui siguin. De fet no ens veiem fora de tota una humanitat que ressegueix la història buscant ser feliç. Però la mateixa sinceritat ens compromet a respondre aquesta pregunta: anem tots realment pel mateix camí? Seguim la mateixa direcció? Caminem de la mateixa manera?

Ens repel·leixen les falsificacions i els silencis interessats. La realitat mateixa, sobretot, ens està dient que estem molt lluny de caminar junts.

Vegem els tres grans cercles de possible unitat.

El primer és el cercle dels qui ens confessem cristians. Cal discernir. A l'hora de «dir» la fe no tots entenem el mateix. S'esdevenia als mateixos començaments de l'Església. Així, ja la Primera Carta de Sant Joan, amb els seus grans i bells missatges sobre l'amor fratern, afirmava rotundament que qui no confessés que Jesucrist és vertader Déu fet home i qui no estimés el germà no és de Déu, encara que «tots els que creuen i han estat batejats tenen la unció de l'Esperit» (1Jn 2,20.27).

El segon és el cercle de les grans religions, anomenades així, «monoteïstes». Jueus, cristians i musulmans compartim la fe en el mateix Déu d'Abraham i de Moisès. Seguim la Llei de Déu que rebem al Sinaï, que conté dos preceptes fonamentals:

- «No prendràs el nom de Déu en va.»
- «No mataràs.»

Però alguns ofenen el nom de Déu burlant-se'n i insultant-lo. Uns altres usen Déu en va precisament per matar en el seu nom. Uns altres aixequen murs entre pobles i religions adoradores d'aquest mateix Déu. Molts posen aquest Déu al servei de la pròpia identitat nacional. Uns altres li resen amb una mà elevada al cel i una altra sostenint la metrallera.

El tercer cercle d'unitat és el que abastaria tots els éssers humans. Teòlegs cristians del segle XVI i el Romanticisme del segle XIX van proclamar que tots tenim la mateixa naturalesa o som membres de «la mateixa humanitat». Però no s'ha donat ni un minut en tota la història en el qual no hi hagi hagut guerra i morts d'uns contra uns altres.

Molts han volgut donar resposta a aquest greu problema que afecta l'Església, les religions i tota la humanitat. El que aquí ens interessa és subratllar que els cristians, sobre la base de la fe en Crist, ho tindríem molt fàcil, si fóssim capaços de descobrir en tots petjades de la seva presència.

- Un sol poble reunit pel seu mateix Esperit.
- Una sola família engendrada en ell i filla d'un mateix Pare.
- Una sola humanitat que troba en ell la seva plenitud i la seva perfecció.

Naturalment això passa per anar responnent constantment la gran pregunta: ¿això que veig en l'altre, sigui qui sigui, aquesta paraula, aquesta actitud, aquesta opinió, aquesta decisió, aquesta acció, és, potser, realment de l'Esperit de Jesucrist? Solament en ell trobem la unitat; solament amb ell podem caminar com a germans.

† Agustí Cortés Soriano
Bisbe de Sant Feliu de Llobregat

ENTREVISTA

INMA ÀLVAREZ

Evangelització digital

Aleteia (www.aleteia.org) és una xarxa mundial per a compartir recursos catòlics sobre la fe, la vida i la societat. Actualment, té edicions en anglès, francès, espanyol, portuguès, italià i àrab; i aviat en alemany. «La idea és afegir i promocionar els millors continguts catòlics a internet per construir entre tots un lloc de referència», afirma Inma Álvarez, responsable de l'edició espanyola.

Com valoren la nova evangelització, la digital?

Els nous mitjans de comunicació digitals, més que noves eines, el que han creat és una nova cultura, una nova manera de societat. Per tant, si l'Esperit està viu i continua bufant, la nova evangelització a la xarxa n'és la conseqüència natural: estar present allà on hi ha l'home, que encara que visqui en xarxa continua necessitant el Crist. S'estan fent molts esforços en aquest sentit, però encara queda molt per fer.

Ha superat tots els tradicionals. Per què?

Sens dubte, internet té una penetració i una presència que no ha tingut cap mitjà anterior. Els mitjans de masses com la TV, malgrat la seva influència, mai no van aconseguir aquesta sensació de comunicació total. A més, internet permet donar la volta al món tradicional dels mitjans: ser visible ja no és tant una qüestió de tenir una gran estructura, sinó d'un missatge que sigui convincent.

El papa Francesc ho està posant fàcil, per això...

Sí, el Papa, amb el seu carisma comunicacional, ha fet tornar l'atenció del món sobre el fet religiós i l'ha potenciat. És una oportunitat, però cal saber-la aprofitar, perquè el seu esforç serà en va si els catòlics no surten a trobar-se amb el món.

Òscar Bardají i Martín

PREGÀRIES DE LA M. TERESA

Pel qui condueix

Jesús meu, Josep era en el fons un conductor, quan guiava la Mare de Déu muntada en un ruc cap a Betlem.

Beneix tots els conductors, i els qui amb els seus vehicles ajuden la gent a arribar allà on van.

Et vull donar gràcies per tants taxistes i pilots que m'han ajudat, i que han estat amables amb mi.

Gràcies per tots ells.

Guia'ls, protegeix-los, fes planer el seu camí, que tinguin seguretat en els seus viatges, i dóna'ls, Senyor, la fe perquè sentin al seu cor que els estimes i que tenen com a meta un lloc a la Casa del Pare.

Amén.

Mare Teresa de Calcuta

SER PADRES

Feminización de la pobreza

La organización católica Cáritas, que tan abnegada labor realiza en pro de los indigentes —y más en esta época de crisis económica—, denuncia la feminización de la pobreza, porque afecta a muchas mujeres que están al frente de una familia monoparental. Y un alto porcentaje de ciudadanos que viven en la calle o que recurren a Cáritas u otras organizaciones de asistencia social para poder comer, está compuesto por hombres divorciados en situación de total penuria económica. Con un dato estremecedor que tiene que hacer pensar: en España el nivel de suicidios en varones divorciados supera en ocho veces la media poblacional.

Algüen ya caviló que «los problemas matrimoniales acaban siendo patrimoniales». El cambio económico que acontece con la separación suele ser brusco, sin previsión ni preparación. Numerosas personas se ven obligadas a cambiar de vivienda, bajando ostensiblemente su nivel de vida. Bastantes mujeres tienen que ponerse a trabajar por primera vez. Con el agravante de tener que hacerlo en precarias condiciones, como por ejemplo sin contar con una preparación profesional adecuada, con un mercado laboral saturado (y en época de crisis, más) o con una edad demasiado madura para acceder a determinados puestos de trabajo. Las angustiadas madres necesitan desesperadamente ganar dinero para mantener a sus vástagos.

Dr. Paulino Castells

(Crecer con padres separados, Plataforma Editorial)

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Una bella elipsis de san Juan de la Cruz

La elipsis es una figura retórica que consiste en la omisión de algún elemento gramatical de una frase sin alterar su significado. Cuando leemos: «El sol preside el día, y la luna la noche», el verbo ha sido suprimido en la segunda parte de la frase. Sin embargo, su ausencia no impide la comprensión del sentido del texto. Por eso sobreentendemos que «la luna preside la noche».

La elipsis aligera el texto, cuya lectura se vuelve más fluida sin vulnerar la coherencia. Ahora bien, la fuerza de la elipsis radica en su capacidad para sumergirnos en el dominio de lo implícito. Forma parte del ámbito de lo velado, de lo misterioso, de lo que está por descubrir.

Un hito de la literatura universal es una elipsis de san Juan de la Cruz —en el *Cántico Espiritual*. Lector o lectora, ¿cuál es el verbo que ha sido sustituido por las comas en este verso?

«¡Mi Amado, las montañas,
los valles solitarios nemorosos,
las ínsulas extrañas,
los ríos sonorosos,
el silbo de los aires amorosos;
la noche sosegada,
en par de los levantes de la aurora,
la música callada,
la soledad sonora,
la cena que recrea y enamora!»

Josep Otón

La mística de la Palabra, Ed. Sal Terrae del Grupo de Comunicación Loyola

LECTURES MISSA DIÀRIA

I SANTORAL

Accés al Breviari

2. □ **Dilluns** (litúrgia hores: 4a setm.) [MI 3,1-4 (o bé: He 2,14-18) / SI 23 / Lc 2,22-40 (o bé: Lc 2,22-32)]. Presentació del Senyor, antigament Purificació de Maria, i popularment la Candelera (pel ritu de la llum). Mare de Déu patrona dels cerers i dels electricistes; altres advocacions marianes: Candela (Valls), Candelaria (Tenerife), Ajuda (Barcelona), Calle (Palència)...
3. ■ **Dimarts** [He 12,1-4 / SI 21 / Mc 5,21-43]. Sant Blai, bisbe de Sebaste (Armènia) i mr. (s. iv), invocat pel mal de coll; sant Anscari (Òscar), bisbe d'Hamburg (†865). Santa Claudina Thévenet, vg. fund. rel. Jesús-Maria (RJM).
4. ■ **Dimecres** [He 12,4-7.11-15 / SI 102 / Mc 6,1-6]. Sant Andreu Corsini (†1373), bisbe (carmelità). Sant Joan de Brito, prev. Sant Gilbert (1083-1189), monjo anglès i fund.; santa Joana de Valois (†1505), princesa francesa i fund.; santa Caterina de Ricci, vg. dominicana.
5. ■ **Dijous** [He 12,18-19.21-24 / SI 47 / Mc 6,7-13]. Santa Àgata o Àgueda, vg. i mr. siciliana (s. iii), patrona de les dones d'Aragó. Santa Calamanda, vg. i mr., patrona de Calaf.
6. ■ **Divendres** [He 13,1-8 / SI 26 / Mc 6,14-29]. Sant Pau Miki, prev. jesuïta japonès, i companys mrs. a Nagasaki (Japó, 1597). Sants Pere Baptista, Martí de l'Ascensió i Francesc de Sant Miquel, mrs.; santa Dorotea, vg. i mr. a Capadòcia, patrona dels floricultors; sant Amand, bisbe. Festa del Sant Misteri de Cervera.
7. ■ **Dissabte** [He 13,15-17.20-21 / SI 22 / Mc 6,30-34]. Sant Ricard, rei d'Anglaterra; sant Teodor, mr.; santa Juliana, viuda.
8. ■ **† Diumenge vinent**, V de durant l'any (lit. hores: 1a setm.) [Jb 7,1-4.6-7 / SI 146 / 1Co 9,16-19.22-23 / Mc 1,29-39]. Sant Jeroni Emiliani (Venècia 1486-Somasca 1537), prev., fund. Somascos; santa Elisenda, vg.

Mans Unides

La solidaritat és una manera de fer història

Amb un impuls renovat comencem la Campanya 2015 de Mans Unides. Donar suport a la lluita contra la pobresa és la nostra missió i hauria de ser la prioritat de totes les institucions econòmiques i polítiques

▶

LLUITEM CONTRA LA POBRESA

t'hi apuntes?

Mans Unides
CAMPANYA CONTRA LA FAM

Ajuda ara

Envia Mans Unides
al 28014

Donatiu: 1,2 € - Col·laboren:
Movistar · Vodafone · Orange · Yoigo · Euskaltel

Al món hi ha, encara avui, 1.200 milions de persones vivint en pobresa extrema. Una pobresa que, en el fons, significa no ser considerat persona, no tenir reconeguts els drets, ser pràcticament invisible, ser exclòs de totes les oportunitats i de totes les decisions.

Des de Mans Unides creiem que és possible acabar amb la pobresa, que és una qüestió que té solució. Creiem que la comunitat internacional és capaç de posar en marxa polítiques i recursos econòmics per crear condicions d'un present i un futur dignes per a totes les persones. Tot això és possible i així ho veiem en els nostres projectes. Si els exclosos i marginats, que pateixen la injustícia, s'organitzen, estudien i treballen per lluitar contra ella, què no poden fer els grans poders?, què no podem fer nosaltres? És fonamental redoblar esforços. Acabar amb la pobresa és una tasca en què tots i totes hem de comprometre'ns.

La solidaritat, com ha dit el papa Francesc, «és una manera de fer història perquè ens empeny a treballar pel bé comú i el bé dels més necessitats, donant valor a les seves capacitats, els seus desitjos i la seva força per construir un futur a la mida de l'ésser humà. Solidaritat és pensar i actuar en termes de comunitat, de la prioritat de la vida de tots sobre l'apropiació dels béns per part d'alguns».

A Mans Unides escoltem el clamor dels empobrits i encoratgem el seu treball, sostenim la creació de xarxes solidàries entre comunitats, donem suport a les iniciatives que afavoreixen l'accés a condicions de vida bàsiques i treballlem plegats en la lluita contra les causes estructurals de la pobresa: la desigualtat, la falta de feina, de terra i d'habitatge, la negació dels drets socials i laborals.

Declarem que és possible acabar amb la pobresa i la fam, i acompanyar la lluita dels pobres contra la injustícia. T'hi apuntes?

**Delegacions catalanes
de Mans Unides**

*Fes-te soci col·laborador
de Mans Unides*

Pau Claris, 190, 1r 1a. 08037 Barcelona
Tel. 934 877 878

bcn@mansunides.org
www.mansunides.org

DONATIUS TAMBÉ A BANCS I CAIXES D'ESTALVIS

Mans Unides

Lluitem contra la pobresa, t'hi apuntes?

Col·lecta a totes les esglésies:
Dissabte i diumenge, dies 7 i 8 de febrer
56a CAMPANYA DE MANS UNIDES

Objectius de la campanya 2015

El 2015 finalitza el termini fixat per l'ONU per a la consecució dels Objectius de Desenvolupament del Mil·lenni. Cal revisar quines fites hem assolit i quins aspectes s'han de millorar en la lluita contra la pobresa.

«Lluitem contra la pobresa. T'hi apuntes?» és el tema central de la nostra campanya. Pretenem encomanar la nostra determinació de ser constructors del desenvolupament social i cultural, centrat en les persones.

És el moment de recuperar el significat més profund de la caritat i la solidaritat. Hem de trencar amb el model de vida vigent que genera exclusió i proposar nous estils de vida, impulsant una nova consciència social. I ho farem des dels diferents àmbits on som presents a l'Església i a la societat.

La denúncia de les causes de la pobresa només és eficaç si posem en marxa accions concretes per eliminar-les. Accions que han de néixer

de la transformació de les relacions entre homes i pobles, que han de tendir vers una veritable solidaritat ètica i social, que es presenta sota dos aspectes complementaris: com a principi social ordenador de les institucions i com a virtut moral.

Què és Mans Unides

Mans Unides és una organització no governamental catòlica, de voluntaris, que des de 1960 lluita contra la fam, la misèria i l'explotació que ofeguen els països del Tercer Món, on milions d'éssers humans ni tan sols tenen cobertes les seves necessitats bàsiques.

Al llarg d'aquest temps, l'acció de Mans Unides ha permès salvar moltes vides i millorar la situació de milions de persones a 75 països d'Àsia, Àfrica, Amèrica i Oceania.

Com actua

Al Tercer Món, Mans Unides finança projectes de desenvolupament comunitari sorgits de la iniciativa de les mateixes poblacions locals: creació d'hospitals i escoles, construcció d'habitatges, producció d'aliments, accés a l'aigua potable, l'energia i altres recursos bàsics, etc.

Els diners arriben directament al seu destí sense passar per cap intermediari. Mans Unides n'audita els comptes, supervisa els progressos dels projectes i publica un balanç anual de realitzacions, a fi de donar la màxima transparència a la seva actuació.

Al nostre país, Mans Unides informa i sensibilitza la població i les institucions públiques, a fi de contribuir a impulsar un esperit col·lectiu de solidaritat,

del qual sorgeixin iniciatives efectives en la lluita contra la fam i la pobresa.

Com es finança

Per tal d'assolir els seus objectius, Mans Unides compta amb la col·laboració desinteressada de persones, parròquies, comunitats religioses, es-

coles, institucions, mitjans de comunicació, empreses, fundacions, entitats cíviques, grups de joves i altres col·lectius.

És la societat civil qui fa possible la tasca humanitària de Mans Unides tot aportant la major part dels recursos de l'entitat (gairebé el 90% el 2013). Altres fons provenen d'institucions públiques (el 10%).

Mans Unides segueix lluitant contra l'ebola

Mans Unides està treballant per contribuir a aturar l'ebola allà on va sorgir; en aquells llocs on gairebé no arriba ningú, i on la pobresa i la falta de recursos contribueixen a fer encara més mortal una malaltia que s'ha mostrat capaç de creuar fronteres.

Des del mes d'agost fins ara, Mans Unides ha finançat un total d'11 projectes d'emergència contra l'ebola a Sierra Leone, amb una aportació global de 381.158 euros.

Aquests fons es destinen, principalment, a donar suport a centres de salut, a la distribució de material higiènic, a tasques de sensibilització de la població sobre la realitat del virus (formes de contagi, prevenció, possibilitats de control, etc.) i a capacitació del personal sanitari i voluntari, per fer front a la malaltia tant en els centres de salut on treballen com en les comunitats que visiten.

Mans Unides

Mans Unides a Barcelona, Sant Feliu de Llobregat i Terrassa: objectius 2015

S'indica el nom del responsable del projecte i el de la congregació o associació a què pertany. (Aquesta relació no està tancada definitivament.)

Arxiprestats de Barcelona, l'Hospitalet i Cornellà

Ravelo, Colquechaca i Pocoata (Chayanta), Bolívia. Enfortiment de processos productius per garantir la seguretat alimentària en tres municipis rurals. Ramiro Arancibia (Instituto Politécnico Tomás Katari).

Arxiprestats de Badalona Sud, Badalona Nord, Gramenet, la Cisa i Mataró

Bourofaye Diola, Senegal. Millora d'infraestructures socioeducatives comuni-

tàries en una zona rural. Frédéric Sagna (Union pour le Développement Économique et Culturel de la Jeunesse de Bourofaye).

Arxiprestats de Bruguers, St. Boi, St. Feliu, St. Vicenç, Montserrat, Garraf, Vilafranca, Anoia i Piera-Capellades

Monguel, Mauritània. Programa de desenvolupament integral i seguretat alimentària a trenta-cinc comunitats rurals empobrides. Benoit Boulangé (Càritas Mauritània).

Arxiprestats de Montcada i Sant Cugat

Chezi (Dowa), Malawi. Ampliació d'un centre de salut rural: construcció de dues

cases per allotjar el personal mèdic. Gna. M. Victòria Cobos (Missioneres de Maria Mitjancera).

Arxiprestats de Terrassa i Rubí

Riffo (Collines), Benín. Ampliació d'una escola de primària: construcció i equipament de tres aules, serveis higiènics i dependències auxiliars. Oga Emile (Association des Parents d'Elèves de Riffo).

Arxiprestats de Sabadell (Nord i Centre-Sud)

Iluanati (Kajiado), Kenya. Construcció d'un embassament comunitari d'aigua amb els seus equipaments complementaris. Isaiah Kavita (Jakaranda Development Initiative).

Ocotepec (Chiapas), Mèxic. Suport, enfortiment i capacitat de productors de cafè. Gna. Josefina Ramírez (Asoc. Educación y Desarrollo Indígena de Chiapas).

Dschang, Camerun. Adquisició d'un grup electrògen i rehabilitació del sistema d'abastiment d'aigua d'un centre educatiu per a discapacitats visuals. Paul Tezanou (Centre d'Accueil et de Formation des Jeunes Aveugles).

Arxiprestats de Granollers, Mollet, Montseny i Montbui-Puiggraciós

Kaedi, Mauritània. Construcció i equipament de dos centres de preescolar a barriades marginals. Ould Baba Meissa (Association pour la Défense de l'Environnement).

Per fer un donatiu o fer-vos socis de Mans Unides utilitzeu aquest imprès

Retalleu aquest cupó per la línia de punts i envieu-lo a: **Mans Unides**, c/ Pau Claris, 190, 1r 1a. 08037 Barcelona

-----

DADES PERSONALS

Nom i cognoms _____

Data de naixement _____ DNI _____

Domicili _____ Codi postal _____

Població _____ Telèfon _____

Correu electrònic _____

ORDRE SEPA DE DOMICILIACIÓ DE DÈBIT DIRECTE

Titular del compte _____

Núm. de compte IBAN (El pot trobar al seu talonari, llibreta i extracte)

Freqüència de pagament

Mensual trimestral anual o com a donació única

Import

10 euros 100 euros
 20 euros _____ euros

Desitjo actualitzar la meua quota cada any:

un 5% l'IPC anual _____ %

Data _____

(Firma del titular)

- Mitjançant la signatura d'aquest formulari de domiciliació, autoritzeu (A) Mans Unides a enviar ordres a la vostra entitat financera per debitar càrrecs al vostre compte i (B) la vostra entitat financera per debitar els imports corresponents al vostre compte d'acord amb les instruccions de Mans Unides.

- També podeu fer-nos arribar el vostre donatiu a les delegacions de **Mans Unides**, o ingressar-lo en aquests comptes bancaris:

la Caixa:
ES06-2100-3291-9125-0004-4484

Catalunya Caixa:
ES88-2013-0500-1102-0222-2005

BBVA:
ES68-0182-6035-4502-0156-1898

Banc Sabadell:
ES24-0081-0900-8100-0105-7509

- Els donatius a Mans Unides donen dret a la deducció fiscal corresponent, amb els límits legals establerts.

- D'acord amb la Llei Orgànica 15/1999, de protecció de dades de caràcter personal, les seves dades formen part d'un fitxer titularitat de Mans Unides, declarat en el Registre General de Protecció de Dades, creat amb la finalitat de gestionar els donatius rebuts per l'organització. Així mateix, les seves dades seran utilitzades per Mans Unides per mantenir-lo informat sobre altres activitats de la nostra organització. Pot exercitar els drets d'accés, rectificació, oposició i cancel·lació mitjançant comunicació escrita a Mans Unides.

- No desitjo rebre informació de Mans Unides

Mans Unides

Luchamos contra la pobreza, ¿te apuntas?

Colecta en todas las iglesias:
Sábado y domingo, días 7 y 8 de febrero
56.ª CAMPAÑA DE MANOS UNIDAS

Objetivos de la campaña 2015

El año 2015 finaliza el plazo fijado por la ONU para la consecución de los Objetivos de Desarrollo del Milenio. Es el momento de revisar qué logros hemos alcanzado y qué aspectos hay que mejorar en la lucha contra la pobreza.

«Luchamos contra la pobreza. ¿Te apuntas?» es el tema central de nuestra campaña. Pretendemos contagiar nuestra determinación de ser constructores del desarrollo social y cultural, centrado en las personas.

Es el momento de recuperar el significado más profundo de la caridad y la solidaridad. Debemos romper con el modelo de vida vigente, que genera exclusión, y proponer nuevos estilos de vida, impulsando una nueva conciencia social. Y lo haremos des-

de los diferentes ámbitos en los que estamos presentes en la Iglesia y en la sociedad.

La denuncia de las causas de la pobreza sólo es eficaz si ponemos en marcha acciones concretas para eliminarlas. Acciones que deben nacer de la transformación de las relaciones entre hombres y pueblos, y que deben tender hacia una verdadera solidaridad ética y social, que se presenta bajo dos aspectos complementarios: como principio social ordenador de las instituciones y como virtud moral.

Qué es Manos Unidas

Manos Unidas es una organización no gubernamental católica, de voluntarios, que desde 1960 lucha contra el hambre, la miseria y la explotación

que ahogan a los pueblos del Tercer Mundo, donde millones de seres humanos ni siquiera tienen cubiertas sus necesidades básicas.

A lo largo de estos años, la acción de Manos Unidas ha permitido salvar muchas vidas y mejorar la situación de millones de personas en 75 países de Asia, África, América y Oceanía.

Cómo actúa

En el Tercer Mundo, Manos Unidas financia proyectos de desarrollo co-

munitario surgidos de la iniciativa de las propias poblaciones locales: creación de hospitales y escuelas, construcción de viviendas, producción de alimentos, acceso al agua potable, la energía y otros recursos básicos, etc.

El dinero llega directamente a su destino sin pasar por ningún intermediario. Manos Unidas audita sus cuentas, supervisa los progresos de los proyectos y publica un balance anual de realizaciones a fin de dar la máxima transparencia a su actuación.

En nuestro país, Manos Unidas informa y sensibiliza a la población y a las instituciones públicas a fin de contribuir a impulsar un espíritu colectivo de solidaridad, del cual surjan iniciativas efectivas en la lucha contra el hambre y la pobreza.

Cómo se financia

Para conseguir sus objetivos, Manos Unidas cuenta con la colaboración desinteresada de personas, parroquias, comunidades religiosas, escuelas, instituciones, medios de comunicación, empresas, fundaciones, entidades cívicas, grupos de jóvenes y otros colectivos.

Es la sociedad civil quien hace posible la labor humanitaria de Manos Unidas aportando la mayor parte de los recursos de la entidad (casi el 90% en 2013). Otros fondos provienen de las instituciones públicas (el 10%).

DIUMENGE IV DE DURANT L'ANY

▶ Lectura del llibre del Deuteronomi (Dt 18,15-20)

Moisès digué al poble: «El Senyor, el teu Déu, farà que s'aixequi d'enmig teu, d'entre els teus germans, un profeta com jo. Escolteu-lo. El dia que el poble s'havia reunit a la muntanya de l'Horeb, vas demanar al Senyor, el teu Déu, de no tornar a sentir la veu del Senyor, el teu Déu, i de no veure més aquelles flames, per por de morir. Llavors el Senyor em digué: "Han fet bé de demanar-ho. Jo faré que s'aixequi d'enmig dels seus germans un profeta com tu, li posaré als llavis les meves paraules i ell els dirà tot el que jo li ordenaré. I jo demanaré comptes als qui no escoltin les paraules que ell els dirà en nom meu. Però si un profeta s'atreveix a dir en nom meu alguna paraula que jo no li hauré ordenat, o bé parla en nom d'altres déus, morirà.»»

▶ Salm responsorial (94)

R. *Tant de bo que avui sentíssi la veu del Senyor: «No enduriu els vostres cors».*

Veniu, celebrem el Senyor amb crits de festa, / aclamem la Roca que ens salva; / presentem-nos davant seu a lloarlo, / aclamem-lo amb els nostres cants. R.

Veniu, prosternem-nos i adorem-lo, / agenollem-nos davant del Senyor, que ens ha creat; / ell és el nostre Déu, / i nosaltres som el poble que ell pastura, / el ramat que ell mateix guia. R.

Tant de bo que avui sentíssi la seva veu: / «No enduriu els cors com a Meribà, / com el dia de Massà, en el desert, / quan van posar-me a prova els vostres pares, / i em temptaren, tot i haver vist les meves obres». R.

▶ De la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 7,32-35)

Germans, jo voldria que visquéssi sense neguit. El qui no és casat pot ocupar-se de les coses del Senyor i mirar de fer el que és agradable al Senyor, mentre que els casats s'han d'ocupar de coses del món i mirar d'agradar a la muller, i tenen el cor dividit. Igualment la noia o la dona no casada pot ocupar-se de les coses del Senyor i de ser santa de cos i d'esperit, mentre que les dones casades s'han d'ocupar de coses del món i mirar d'agradar al marit. Tot això ho dic pensant què és més avantatjós. No vull pas lligar-vos. Penso només que és cosa més digna, i que facilita de viure dedicat al Senyor sense tràfecs que ens distreguin.

▶ Evangeli segons sant Marc (Mc 1,21-28)

A Cafarnaüm Jesús anà en dissabte a la sinagoga i ensenyava. La gent s'estranyava de la seva manera d'ensenyar, perquè no ho feia com els mestres de la llei, sinó amb autoritat. En aquella sinagoga hi havia un home posseït d'un esperit maligne que es posà a cridar: «Per què et fiques amb nosaltres, Jesús de Natzaret? Has vingut a destruir-nos? Ja sé prou qui ets: ets el Sant de Déu.» Però Jesús el reprengué i li digué: «Calla i surt d'aquest home». Llavors l'esperit maligne sacsejà violentament el posseït, llançà un gran xiscl i en va sortir. Tots quedaren intriguats i es preguntaven entre ells: «Què vol dir això? Ensenya amb autoritat una doctrina nova; fins i tot mana als esperits malignes, i l'obeeixen.» I aviat la seva anomenada s'estengué per tota la regió de Galilea.

▶ Lectura del libro del Deuteronomio (Dt 18,15-20)

Moisés habló al pueblo, diciendo: «Un profeta, de entre los tuyos, de entre tus hermanos, como yo, te suscitará el Señor, tu Dios. A él lo escucharéis. Es lo que pediste al Señor, tu Dios, en el Horeb, el día de la asamblea: "No quiero volver a escuchar la voz del Señor, mi Dios, ni quiero ver más ese terrible incendio; no quiero morir." El Señor me respondió: "Tienen razón; suscitaré un profeta de entre sus hermanos, como tú. Pondré mis palabras en su boca, y les dirá lo que yo le mande. A quien no escuche las palabras que pronuncie en mi nombre, yo le pediré cuentas. Y el profeta que tenga la arrogancia de decir en mi nombre lo que yo no le haya mandado, o hable en nombre de dioses extranjeros, ese profeta morirá.»»

▶ Salmo responsorial (94)

R. *Ojalá escuchéis hoy la voz del Señor: «No endurezcáis vuestro corazón».*

Venid, aclamemos al Señor, / demos vítores a la Roca que nos salva; / entremos a su presencia dándole gracias, / aclamándolo con cantos. R.

Entrad, postrémonos por tierra, / bendiciendo al Señor, creador nuestro. / Porque él es nuestro Dios, / y nosotros su pueblo, / el rebaño que él guía. R.

Ojalá escuchéis hoy su voz: / «No endurezcáis el corazón como en Meribá, / como el día de Masá en el desierto; / cuando vuestros padres me pusieron a prueba / y me tentaron, aunque habían visto mis obras.» R.

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los corintios (1Co 7,32-35)

Hermanos: Quiero que os ahorréis preocupaciones: el soltero se preocupa de los asuntos del Señor, buscando contentar al Señor; en cambio, el casado se preocupa de los asuntos del mundo, buscando contentar a su mujer, y anda dividido. Lo mismo, la mujer sin marido y la soltera se preocupan de los asuntos del Señor, consagrándose a ellos en cuerpo y alma; en cambio, la casada se preocupa de los asuntos del mundo, buscando contentar a su marido. Os digo todo esto para vuestro bien, no para poner una trampa, sino para inducirlos a una cosa noble y al trato con el Señor sin preocupaciones.

▶ Evangelio según san Marcos (Mc 1,21-28)

En aquel tiempo, Jesús y sus discípulos entraron en Cafarnaüm, y cuando el sábado siguiente fue a la sinagoga a enseñar, se quedaron asombrados de su doctrina, porque no enseñaba como los escribas, sino con autoridad. Estaba precisamente en la sinagoga un hombre que tenía un espíritu inmundo, y se puso a gritar: «¿Qué quieres de nosotros, Jesús nazareno? ¿Has venido a acabar con nosotros? Sé quién eres: el Santo de Dios.» Jesús le increpó: «Cállate y sal de él.» El espíritu inmundo lo retorció y, dando un grito muy fuerte, salió. Todos se preguntaron estupefactos: «¿Qué es esto? Este enseñar con autoridad es nuevo. Hasta a los espíritus inmundos les manda y le obedecen.» Su fama se extendió en seguida por todas partes, alcanzando la comarca entera de Galilea.

Jesucrist a la creu. Fragment d'un grup escultòric de Porquera, Burgos (s. XIII). Museu Marés (Barcelona)

COMENTARI

Jesús, profeta incòmode

Jesús és un profeta sorprenent. L'evangeli d'aquest diumenge parla dels inicis del ministeri de Jesús a Galilea i de l'estranyesa que suscita el seu ensenyament. L'evangelista Marc ens invita a acompanyar Jesús i els deixebles que acaba d'escollir durant tota una jornada. És un dissabte, a Cafarnaüm. Jesús va a la sinagoga i es posa a ensenyar. Marc no diu res sobre el contingut de la predicació de Jesús. En descriu només l'efecte, anota que parla com un que està dotat d'una autoritat sorprenent i que des d'aquell primer dia guareix un home «posseït d'un esperit maligne». La missió de Jesús és com la dels profetes que ensenyaven en nom de Déu i, per tant, amb l'autoritat que ve

d'ell. L'autoritat amb què parlava Jesús es manifesta en l'eficàcia de la seva paraula. Aquesta queda confirmada en l'episodi d'alliberament de l'endimoniat. L'efecte de la paraula de Jesús és immediat: «Llavors l'esperit maligne sacsejà violentament el posseït, llançà un gran xiscl i en va sortir». Per tant, l'autoritat de Jesús coincideix amb l'eficàcia de la seva paraula que allibera i guareix. Jesús es mostra poderós i vencedor contra les forces que esclavitzaven l'ésser humà.

Els oients experimenten el poder de la seva paraula, però no arriben a la fe. Els dimonis saben qui és Jesús, el coneixen com «el Sant de Déu», obeeixen l'ordre de Jesús perquè és més poderós que no pas ells. L'obediència de la fe és un retorn a la Llum, una participació en la veritat i en la santedat de Déu. Una fe que només es

basa en el miracle és *demoníaca*, diu l'evangelista. Només podem confessar que Jesús és el Sant Déu, el Fill de Déu, al peu de la creu (Mc 15,39), com ho fa el centurió. Jesús és un profeta misteriós. L'evangeli de Marc és la història d'un lent itinerari que passa de l'obscuritat fins a la llum: «Aquest és el meu Fill estimat, escolteu-lo!» Aquestes paraules de Déu Pare només se senten quan el núvol ha cobert el Jesús transfigurant. L'evangelista Marc, durant l'any litúrgic, serà el pedagog que acompanyarà la fe dels creients en el seguiment no d'una doctrina sinó d'una persona viva que ens crida a seguir-lo fins al final. Només tot fent camí amb Jesús ens anirà revelant la seva doctrina, els seus ensenyaments.

Ignasi Ricart, claretia

CRÒNICA

Jornades de Formació de Catequistes de l'Arxiprestat de Sant Vicenç dels Horts. Els dies 12 i 13 de gener, de les 17.30 a les 19 h, al casal parroquial de Sant Vicenç dels Horts, les catequistes de l'Arxiprestat van participar en aquestes jornades, amb el lema «Catequistes, testimonis de Jesucrist». Les xerrades van anar a càrrec per la Sra. Isabel Capmany, delegada de Catequesi, i la Sra. Montserrat Llop. La valoració ha estat molt positiva i ahora ha mostrat la comunió fraterna entre les diferents catequistes de l'Arxiprestat.

Exercicis espirituals per als seminaristes menors. Van tenir lloc el cap de setmana 10 i 11 de gener, al Monestir de Montserrat. Es van aplegar 16 seminaristes de

Presentació del llibre Joan Carrera, un bisbe del poble a la Casa de l'Església. L'acte, obert al públic, tindrà lloc el proper dijous 5 de febrer de 2015, a les 19 h, a l'Auditori de la seu del bisbat. Aquesta biografia del bisbe Carrera està escrita per l'exconseller Joaquim Ferrer i Francesc Teruel, i publicada per Editorial Mediterrània. El qui fou bisbe auxiliar de Barcelona, Joan Carrera Planas, traspassat el 3 d'octubre 2008, va transcórrer la seva infantesa i joventut a la vila de Sant Feliu de Llobregat. Després dels anys de formació al Seminari, va ser ordenat prevere a Montserrat. El llibre repassa també les diverses etapes de la seva vida al servei de l'Església, com a prevere i com a bisbe, fins a la seva mort.

les diòcesis de Barcelona, Sant Feliu de Llobregat i Terrassa, que van meditar i aprofundir el misteri del baptisme de Jesús, coincidint amb la solemnitat d'aquell diumenge, també amb algunes referències a l'espiritualitat de santa Teresa, en el seu any jubilar. Els participants van compartir amb la comunitat dels monjos algunes celebracions i àpats.

AGENDA

Concert a benefici de Càritas a Sant Vicenç dels Horts. Avui 1 de febrer, a les 19 h, a l'església parroquial de Sant Vicenç Màrtir, de Sant Vicenç dels Horts, es farà un concert del Cor Vivaldi, Petits Cantors de Catalunya, a benefici

de Càritas. Aquest any és la tercera vegada que es fa amb la mateixa finalitat, en un diumenge entre la festa major i l'inici de la Quaresma. L'entrada és lliure, i només es demana la voluntat per a aquest fi.

Celebrant l'Any Teresià a Vilanova i la Geltrú. El proper 8 de gener, a les 13 h, el bisbe Agustí presidirà una eucaristia a l'escola Santa Teresa de Jesús, de Vilanova i

la Geltrú, per celebrar l'any jubilar amb tota la comunitat educativa en aquest V centenari del naixement de santa Teresa. Aquesta celebració s'enquadra en tot un seguit d'actes que s'estan realitzant en aquest curs per aquesta motivació.

ESPIRITUALITAT

Recés a la Casa de Betània. 21 i 22 de febrer. Per a religioses. Predicarà Mn. Josep Casanova. Més informació: Maria Eva Manonellas, Casa de Betània, c/ Bonavista, 37 - tel. 933 751 102 - Cornellà de Llobregat.

FORMACIÓ

Curs on line Ciència i Fe. El proper 3 de febrer de 2015 comença un nova edició del curs «Ciència i Fe en Diàleg» organitzat per la Facultat de Teologia de Catalunya amb el patrocini del Pontifici Consell per a la Cultura (Vaticà). El curs, 100% on line, vol ajudar els cristians a donar raó de la seva fe davant les preguntes que poden sorgir des de la ciència (cas Galileu, evolució i creació...). Per a més informació: www.CienciaiFe-BCN.com

ECO DE LA PALABRA

Caminamos juntos (III)

Evitemos toda pretensión de «quedar bien» o de contentar a todos, a costa de traicionar la verdad o disimular la realidad. Desejaríamos sinceramente caminar juntos, con todos, sean quienes sean. De hecho no nos vemos fuera de toda una humanidad que recorre la historia buscando ser feliz. Pero la misma sinceridad nos compromete a responder a esta pregunta: ¿vamos todos realmente por el mismo camino? ¿Seguimos la misma dirección? ¿Caminamos del mismo modo?

Nos repelen las falsificaciones y los silencios interesados. La realidad misma, sobre todo, nos está diciendo que estamos muy lejos de caminar juntos.

Veamos los tres grandes círculos de posible unidad.

El primero es el de los que nos confesamos cristianos. Hay que discernir. Al «decir» la fe no todos entendemos lo mismo. Ocurría en los mismos comienzos de la Iglesia. Así, ya la Primera Carta de San Juan, con sus grandes y bellos mensajes sobre el amor fraterno, afirmaba rotundamente que quien no confesara que Jesucristo es verdadero Dios hecho hombre y quien no amara al hermano no es de Dios, aunque

«todos los que creen y han sido bautizados tienen la unción del Espíritu» (1Jn 2,20.27).

El segundo círculo es el de las grandes religiones, llamadas así, «monoteístas». Judíos, cristianos y musulmanes compartimos la fe en el mismo Dios de Abraham y de Moisés. Seguimos la Ley de Dios que recibimos en el Sinaí, que contiene dos preceptos fundamentales:

- «No tomarás el nombre de Dios en vano.»
- «No matarás.»

Pero algunos ofenden el nombre de Dios burlándose de él e insultándole. Otros usan a Dios en vano precisamente para matar en su nombre. Otros levantan muros entre pueblos y religiones adoradores de este mismo Dios. Muchos ponen a ese Dios al servicio de la propia identidad nacional. Otros le rezan con una mano elevada al cielo y otra sosteniendo la metralleta.

El tercer círculo de unidad es el que abarcaría a todos los seres humanos. Teólogos cristianos del siglo XVI y el Romanticismo del siglo XIX proclamaron que todos tenemos la misma naturaleza o somos miembros de «la misma humanidad». Pero no se ha dado ni un minuto en

toda la historia en el que no haya habido guerra y muertes de unos contra otros.

Muchos han querido dar respuesta a este grave problema que afecta a la Iglesia, a las religiones y a toda la humanidad. Lo que aquí nos interesa es subrayar que los cristianos, sobre la base de la fe en Cristo, lo tendríamos muy fácil, si fuéramos capaces de descubrir en todos huellas de su presencia.

- Un solo pueblo reunido por su mismo Espíritu.
- Una sola familia engendrada en él e hija de un mismo Padre.
- Una sola humanidad que encuentra en él su plenitud y su perfección.

Naturalmente esto pasa por ir respondiendo constantemente a la gran pregunta: ¿esto que veo en el otro, sea quien sea, esta palabra, esta actitud, esta opinión, esta decisión, esta acción, es, puede ser, realmente del Espíritu de Jesucristo? Sólo en él hallamos la unidad; sólo con él podemos caminar como hermanos.

† **Agustí Cortés Soriano**
Obispo de Sant Feliu de Llobregat